

ŚP. WOJCIECH CHUDY
1947-2007

„Kto bowiem umarł, został wyzwolony z grzechu. [...] Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga” (Rz 6, 7.10).

ŚP. WOJCIECH CHUDY

„To co we mnie niezniszczalne trwa”

Jan Paweł II

W dniu 15 marca 2007 roku, po zmaganiach z chorobą, przygotowany na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym, zmarł w Lublinie Wojciech Chudy, profesor zwyczajny, wykładowca Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, kierownik Katedry Filozofii Wychowania na Wydziale Nauk Społecznych KUL.

Urodził się 8 grudnia 1947 r. w Dąbrowie koło Wielunia. Studia filozoficzne odbył na Wydziale Filozofii KUL, gdzie uzyskał wszystkie kolejne stopnie naukowe.

Po wyborze Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę św. Piotra był orędownikiem utworzenia na KUL-u Instytutu Jana Pawła II jako ośrodka badań nad myślą filozoficzno-teologiczną i dziełem Karola Wojtyły - Jana Pawła II. Przez wiele lat, do roku 2000, pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Jana Pawła II KUL. W latach 1988-1998 był zastępcą redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Czytelnikom naszego pisma jest dobrze znany jako Autor wielu ważkich artykułów, a trzeba przypomnieć, że wiele tematów monograficznych numerów „Ethosu” było również jego autorstwa. Do końca życia pozostawał członkiem Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL oraz członkiem Kolegium Redakcyjnego „Ethosu”, zawsze służąc nam pomocą i mądrą radą.

Profesor Wojciech Chudy był aktywny w wielu innych jeszcze gremiach naukowych, między innymi w Towarzystwie Naukowym KUL i w Komitecie Redakcyjnym „Roczników Nauk Społecznych”. W latach 1995-1997 prowadził wykłady na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Osobną kartę jego życia stanowiło zaangażowanie w demokratyczną, niepodległościową opozycję wobec władz PRL. W latach siedemdziesiątych ubiegłego stulecia włączył się w ruch Spotkania i uczestniczył w redagowaniu podziemnego pisma o tym samym tytule. Współpracował z Wolnymi Związkami Zawodowymi w Gdańsku, a po „wybuchu” Solidarności był aktywnym jej uczestnikiem. Współredagował solidarnościowe czasopismo „Miesiące”.

Odszedł od nas wybitny filozof, personalista, etyk, pedagog, oddany nauce i młodzieży nauczyciel akademicki i publicysta. Człowiek prawy i wielkiego ducha. Do ostatnich dni, nawet w chorobie, żył sprawami naszego Instytutu i „Ethosu”.

W uznaniu zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej został pośmiertnie odznaczony przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Wierzmy, że wraz ze Zmartwychwstałym Chrystusem żyje teraz w „blasku Prawdy”, której zawsze bezkompromisowo bronił.

Zespół Instytutu Jana Pawła II KUL
Redakcja kwartalnika „Ethos”